

సర్వసామ్యములు

ప్రథమ మాద్రణము

శ్లోకములు

పాఠములు ౧౦౦౦

894.8131
SAT

మూలము

రూ. ౨-౦-౦

దుర్ముఖ : వసంతము

1958

వరలక్ష్మి ప్రెస్, విజయవాడ - 2

Dedicated To

SRI THANGIRALA VEERARAGHAVAIAH

Zamindar

of

AMPAPURAM, CHINALINGALA ETC., ESTATES.

General Superintendent of Branches & Agencies

**NATIONAL INDIAN LIFE INSURANCE
COMPANY, LTD.**

అంకితము

లేమ కృష్ణ కౌగిలింప వార్నిధి నెడ
మాయె 'అవనిగడ్డ' నాయకమణి
దాని కాంతిచయము, తత్రత్య వేద వే
దాంగవిన్మహద్విజాళి గాఁగ

ఇది వేదభూమి యిచ్చట
మొదలిచదువు దివ్యవెలుగు ముడుగకయ పది
బది చమురు పోసినట్టిరు
పృథాకు పరివృథసమాన వెలనాటి ద్విజుల్

అమృతవాదు లకుత్సితుల్ హుతభుగర్పాధీన ధీసర్వులు
త్రమపాండిత్యులు సంప్రదాయమతు లద్దాశీలు రానంద వి
క్రము లాదేష్ట లనీచబుద్ధు లసమాకాంతుల్ మహోదారు లా
శ్రమబద్ధుల్ వెలనాటు లాంధ్రజనకాసారాంబుజాతాకృతుల్

'తంగిరాల' వేరి వంగసంబున సోమ
 యాజి పౌండరీకయాజివితతి
 యవనిగడ్డయందు నాది దీక్షితవాద
 సంప్రదాయభృత్ప్రజాపతితతి

సూరిమాళి సుబ్రహ్మణ్యసోమయాజి
 మూలభూతుండుగాఁ దంగిరాల వంశ
 కల్పవృక్ష మాగ్నిధిప్రకాండ మయ్యె
 విస్ఫురద్విజశ్శేణి తర్పితము గాఁగ

భార్గవుడు చ్యావనుం డావ్నవానుఁ డౌర
 వుండు జామదగ్నుం డయి పాలించి తంగి
 రాలకులము పంచాక్షయ ప్రధిత మగుచు
 గోటి కక్కె శ్రీవత్సన గోత్ర మగుచు

వారిలోన రామబ్రహ్మ పౌండరీక
 యాజి ప్రగ్రహధృత మనోవాజి నవ త
 టాకనిర్మాత మధుమధురాంబుదాత
 దాత యీ కృతిసేత ముత్తాత తండ్రి

కలి ముదిరి వేదవిద్యపై గౌరవంబు
 పోషణంబును దక్కు చై పోయి కావ్య
 జాని తండ్రి శ్రీ రామావధానిగారు
 బ్రదుకుకత్తి రెండవనైపు పదును పెట్టి

ఇటు చేతువులు త్రవ్వించెను
 అటు చరువుల హవిను వేల్చె స్వాధ్యాయ సదా
 స్ఫుటవాణి జనము మెచ్చుగఁ
 బటువగు తాకికముగూడఁ బరిపాలించెన్

ఆ మహాత్ము భార్య రామ. సీతాదేవి
 యాలు మగలు తెప్పితాత్ము లగుచు
 ముగురుసుతులఁ గనిరి మూడవపుత్త్రిఁ డీ
 రమ్యకావ్యభర్త రాఘవయ్య

జరయు మృత్యువు లేక చనునట్లు పాజ్ఞండు
 ధనము విద్య కూర్పఁ దలఁపవలయు
 ధర్మ మాచరింపఁ దగు మృత్యుచేఁ దల
 పట్టి యాడ్వఁబడినవాఁడువోలె

అన్న నన్నయ్యగారి వాక్యంబునకును
 లక్ష్యభూతంబుగాఁగ నిలం జరించు
 తంగిరాల కులాబి సుధాకిరణుడు
 రమ్యగుణశాలి శ్రీ వీరరాఘవయ్య

మరియుఁ గొందఱు ముట్టిన ముట్టి యశాను
 పైడి రాఘవు హస్తంబు పరుసవేది
 బంధురాజుకి నితడు సౌభాగ్యవేది
 బాహ్మణశ్రేణి కితఁడు ప్రసానివేది

ఆరామాదిక ధర్మ

ప్రారంభవిభాసి రాఘవయ్య త్రియూ వి

ద్యారక్షసేయుఁ దొలిమే

లూకఁగఁ గలిమొగము రంగులొ ముంచునటుల్

మధురహాసన గల్లాకృతి

విధుమతి వేదార్థనిధి వివేకనటద్రూఢ

పృథుశతి 'కుప్పా లక్ష్మో

వధాని' తత్పాఠశాల పరిపాలింపన్

ప్రకటమతి రాఘవ ల

శ్రీకామేశ్వరుల గర్భమేదిని సస్య

శ్రీకోమల మగుఁగావుత!

చేకొని తత్కీర్తి తెలుపుసేయుత దిశలన్

మరునాడు కలసికొనఁగా
నిరువురు విడిపోయి రిద్ది యేమి విడుట రా
తిరి తెలవారుట తప్పని
సరిగాఁ దెలవారె సురల స్వామియు వచ్చెన్

స్వామిదెస నామెయొక పరిచర్యచేయు
నామెదెస స్వామి యొక్క స్వామ్యమ్ము నెఱపు
పైకి నెయ్యమ్ము లోపలిభావ మేమొ
పొంగక జగదంతర్యామివోలె నుండు

పోవ నిష్ఠచూలేకయుఁ బోవ దప్ప
కొక దినంబున స్వామియు నూరి కేగె
నాల్గుదినములు మసలుటైనదియు నచట
నంత పనిచేయుటకు మనసాడకుండ

ఇచ్చట దేవసేన ప్రభు వేగిన సంగతియే యెఱుంగకన్
వచ్చు నటంచుఁ జూచి మఱి వచ్చుట కన్నడ కెంతవేళకన్
గ్రచ్చుటఁ దాను రానియెడ రా నని చెప్పట యేమి తప్పు నా
మచ్చడికించి రేపటికి మత్సరమున్ విడి యేమి తోచకన్

తనలోన మాకందతరుకిసాలయ మేలొ
యురక కోపించునం చూహసేయు
దూరానఁ గోకిల వైరానఁ గవ్వించు
పద్ధతిఁగాఁగ భావన పొనర్చి

చలువ జాబిల్లి వెల్లుల వేగమున నిల్వ
ద్రొక్కికోలేనట్లు తూలిపోయి
అది యెన్న డనుకోనియది మలయాచలా
నిలము కవోచ్ఛమ న్నలపు గలిగి

ఏదొగ్రంథము చదునగా నెంచుటకును
దానిపై సుంతకోర్కె గ్రంథమైలేక
కోడికూయుట నిన్ను మేల్కొలుపుగాక
తెలిసికొనె నూరకయ యంచుదేన సేన

బడలు పులకరింప నూహించికారణం
బలవిఘ్నార్చిన యూహ యంచు దెలిసి
ఎవ్వరో యడిగిన నేదియో మారు చె
ప్పగవచ్చు స్వామియ న్నలుకు నాపి
నెమిలించుచీర యుండిన దొక్కటే దాని
పదలక తాలిచి పవలు నికలు
ఉరిక యేదో గీయచుండి యాటవసంఖ్య
కృతసహస్రంబుగా గీసి తెలిసి

అమరనాథుని దనసేవకాళి స్వామి
యంచు నాడిన హృదయంబునందు నురిసి
తెలియరానట్టి బాధగా దేవసేన
నాలుగుదినాలు నాలుయుగాలుగాఁగ

విదవనాడు ప్రాంగణమునందు నా నిలుచున్న యట్లు చం
ద్రోదయ వేళదాక నిలుచుండి సురేంద్రుడు వీట లేకపో
గాఁ దనుఁ బల్కరించుటకుఁగాని భయంపడియుండ సేవకల్
సూదులవోలె గ్రుచ్చుకొనుచుక వెలివెన్నెల సుక్కజేయఁగా

కనులు తెరిచియుండఁ గాని వచ్చెడునట్టి
మవిసి నెఱుఁగుతెల్వి తనుకు లేదు
అంత స్వామి వచ్చె నడులలోఁ బ్రాణ
మున్నవాఁడు తూలుచున్నవాఁడు

వచ్చి దేవసేనప్రక్క కూర్చుండెను
తనువు తనువు నానుకొను విధాన
వెచ్చు నైనయట్టి వేసంగివెన్నెల
సన్న సన్నగాఁగఁ జల్లనయ్యె

చెక్కిలి చెక్కిలి నానిచి
యొక్కరిబుజుమందు వ్రాలి యొకరు కరములన్
నొక్కుచు భుజముల మనసుల
సుక్కిరిసతన మెల్లమాన్చి సొక్కిరి తుదకున్

స్నేహము చిత్రమైనయది చిత్రము లెంతటి దగ్గరై ననున్
దేహము లంత దగ్గరకుఁదెచ్చుట కింకొకవేళ కావలెన్
సాహసకార్యహాఁ బెరిల సజ్జనులం దెడఁబాటుకాక స
ద్యోహృత్ చిత్రముల యూపుట దగ్గరసేయు మేనులన్

శ్రీధరా నీతిశాస్త్రగ్రంథ మొక్కందు

స్వామియుఁ గూర్చుడి చదువుచుండ

అతని బుజంబుపై నానిచి చిబుకంబు

దేవ సేనయు దానిఁ జూచుచుండె

స్వామి వామకరంబు పైకెత్తి యాయను

మెడకును దగిలించె మెలికగాఁగ

ఆ సమయంబున నరుదెంచె నిండ్లనుండు

నిండుని రాక వా రెఱుంగలేదు

అమరనాథుండు నిస్తబ్ధుడై యొకింత

యంతలోఁ జిటునవ్వున నచటినుండి

వెనుతిరిగి సద్దు సేయక వెడలిపోయె

భయముచే నట్లు నిట్లు సేవకులు తొలఁగె

ఒక్కదినంబున స్వామియు

నక్కలికిం గాంచి నీకు నమృతదృశాంతా

చిక్కి యహల్యాజారులు

నెక్కడి జనకులు వచ్చిపవే యని యడుగఁ

తమ రేమొ వేదమూర్తులు

నమరేశ్వరు నట్లు లనుట యది మీకె తగుఁ

తమరిని సేనాపతిగా

నంచు మరి యందుకేగదా శివమూర్తీ!

ఓం.

శ్రీ వల్లీ దేవసేనావిజయము

పన్నిదలై నట్టి భాసకుల పొడిచినో
యనఁ గాంతు లుమిసెడు కనులవాఁడు
కూయగా వికిన కుక్కుటస్వామిఁచా
గద్దించు ఫాలభాగంబువాఁడు
శక్తి యిం తెక్కడ సమకూడు నన్నట్లు
లమరిన బాహుదండములవాఁడు
కాలిపిక్కల వెండుకలు నెమ్మికన్నుల
జిలుగు జగాజిగుల్ చిమ్మువాఁడు

అతని తేజమ్మె యర్థమైనట్లు వానిఁ
పంకఁ గాంచిన శౌర్యశబ్దము స్ఫురించు
నట్టి యొక్క కుమారుఁ డింద్రావసథము
చిత్రమగు సావడిఁ బచారు చేయుచుండి

తనుఁ బిలిపించి యింద్రుఁడును దారకదైత్యునినుండి యెల్ల పృ
థ్విని గెలువంగ నౌ పనిసిబెట్టెను వేలుపు సేన యొక్క దా
రిని జనకుండఁ దన్నును వరించెఁ జమూపతి నిట్టి క్షిప్రమై
న విముసమందు నాయన మనస్సు మనస్సున లేకయుండఁగా

వానకాల మన్న భ్రాంతి సందీపించె
నిందుఁజేడ నెరిగె నింతలోన
నల గవాక్షమందు నరసె నొక్కలతాంగి
తన్నుఁ గాంచుచుండఁ గన్ను లుంచి

తానుగూడఁ గన్నుఁ దరలింపకయఁ చూడ
నామె మొఱఁగి చనియె నచటినుండి
యంత నా గవాక్షమంత శూన్యం బయ్యె
నతని యెడఁద శూన్య మయినయంత

ఇంతలో నింద్రుఁ డరుదెంచి యేమి స్వామి
యనిన నేమి స్వామి యనె నా కుమారుఁ
డతనిమూర్ఛాసమంబై నయట్టి సీతికి
సుఖపుఁ డాందోళనం జెంది మనసునందు

దిగ్గున నెవ్వరేక జలము తెండవి పిల్చెను వేల్పుతేడు నా
దగ్గర నున్న యా మెఱుపు తా జలకుండిక తెచ్చి నిల్వఁగా
సిగ్గున దాగుచుక గనులచెంతలఁ గాంచెద రొక్క రొక్కరుక
దగ్గరనుండి యెవ్వరిక నప్పులనుండిన యట్లు లెంచుచుక

వినయముచేతఁ బొత్తి నటఁబెట్టి వశాసమయాన యేగె గ
 మ్మన మన సుగ్గబట్టిన కుమారుఁడు నేటు యెటుంగనట్లుగాఁ
 గనులను నీక మద్దుకొని కన్నుల తెల్విగ నేదొ విచ్చిపో
 యిన తెరయట్లుగా నభినయించుచుఁ జేసెఁ జమూప్రసంగముల్

సావడిలో లేని స్వామికై ముక్త
 వాడుంబునందు పరీక్ష సలుపు
 కనకపాత్రకతోడఁ గైకొని జల మూర
 కయ పోవుఁ జానడి గడపవాఁక
 కడఁగి యుద్ధప్రసంగములు పల్కెడు శుకీ
 వ్యాహారములు శోధ నాలకించు
 వినయాన నటనుండి వెడలెడు గతివశా
 సమవైఖరీ మంధరముగ నడచు

పగటనే కోడికూసినపగిది ప్రక్క
 మీఁదినుండి హతాత్తుగా మేలుకొనును
 తన చదువుచున్నయట్టి గ్రంథంబు మొదటి
 దొపుటయుఁ దిరుగద యెంతసేపటికిని

ఇట్లు నుండికూడఁ బ్రభు వింటికి వచ్చినవేళఁ జావడిం
 బట్టను స్వామి యే పసియుఁబట్టక వచ్చుచు నుండె నైదునా
 ళ్లిట్లు సాగఁగా నెడఁద విద్వటును వ్విలుపంగలేక నా
 డొట్టలనైన కోర్కె నలయింపఁగ స్వామి కౌక యొక్కట

కొగిలించినంతగా నెట్టయెదురుగాఁ
 గలసికొనిరి లోనిగడపమీఁద
 కొగిలించునట్లు కరములు నెత్తిరి
 వినయభావమునను వెనుకఁబడిరి

స్వామి యడిగెను నీదు పే రేమి యంచుఁ
 జెలియ చెప్పెను మఱి దేన సేన యంచు
 ఇద్దఱును ననినంతలో నెన్ని నాళ్ళ
 దై నదో యొక్క పరిచయ మవతరించె

ఇరువురు సాధునాగరకనృత్తులు కొరికిప్రసక్తి తేక సం
 గరమును నందులో మఘపుకార్యము తారకు గెల్పు నీతిలోఁ
 దెబ్బలు ముచ్చటించుచు నతిప్రమదాకృతి ప్రొద్దుపోయి యం
 బరమునఁ జందమామ కనుపట్టిన నట్టులె మాటలాడుచున్

ప్రొద్దుపోయి వేలుపుల తేడు వచ్చిన
 యపుడు నల్లె మాట లాడుచుండ
 వారి యింతయైన పరిచయం బంతలో
 నెట్టులయ్యె మఘపుఁ డెఱుంగలేడు

చదు విదతకును జుట్ట
 మృది యెఱిగిన యంతలోన నాప్తత కలుగున్
 స్పృహయములు మున్నె విద్యా
 సదనంబునఁ గలసియున్న సరకులుగానన్

తనర నరిప్ప నేమి యను దానవనేతకు రెండుకన్నులై
తనయలు గల్గి రిద్దఱు మృతామృతబుద్ధులు దైత్యసేన కో
పన, దను నీతిశాస్త్రమునఁ బంఠితురాలయి దేవసేనతో
ననయము మచ్చరించుఁ గలితామరనీతిమతిప్రగల్భతో

కడునడిఁ బాపముల్ కలిపికట్టిగఁ గట్టినయట్టివాడు దై
త్యుఁడొకఁడు కేశివామకుఁడు దుష్టసురారి నయప్రచార లు
బ్ధుఁడు మఱి దేవసేనపయిఁ బూనిన మత్సరభావ మొప్పు న
ప్పడఁతుక కెట్లులై నఁ బరిభావముసేయఁగ నెంచు నిచ్చలుక

జనకుఁ డరిప్ప నేమి వితిజప్రభునీతిని దోషసంచయం
బును వచియించు నయ్యఖిలముక దనకూతురు దేవసేన నే
ర్పిన దని వ్యాఖ్యసేయుదురు వేదురుపొంపిన సర్వదైత్యు లం
తన మఱి దేవసేన యన దానవజాతికి గుండెమంటయై

వ్రాలి యె దేని దుష్టమగు రాక్షసనీతిని జూపు గూఢమా
వేళిను దేవసేన గొని పెట్టుచు నుండురు కారలోన న
య్యాలరిచేతలోని దగు సర్థము స్పష్టముచేయు నంచు నీ
లీలను సేనఁ దట్టుకొనలేక యెటో వధియింప నెంచుచుక

అమరశ్రేణిని దానవావళికి నాహారంబుగా స్పృశ్యే చే
సె మరిం దైవ మటంచు వారి దసలొసిద్ధాంత మామాట స
త్యముగాఁ గొందఱు దేవతల్ నడువ నా దైతేయసంతాన మ
కృమమార్గంబునఁబట్టి బిట్టు మితిమీరిక నేను దుఃఖించితిక

విష్ణువే రాముడో యయి పృథ్వీబుట్టి
సర్వరాక్షససంహతి సంహరించు
నసురు లందఱు చావనియట్లు నేను
క్రాంత యొకనీతి కల్పించికొంటి నెడఁద

సర్వసృష్టియందు సత్తిపైన సంతతి
పైనఁ బ్రేమ లేనివారు లేరు
ప్రేమ యెచటఁ గలదు హృదయంబునం దుండె
తల్పి తీయఁదగినదానియంగు

దయ ప్రేమయొక్క రూపము
దయ పుట్టగఁ జాలదవ్వు తల్పఁగవలయున్
దయ పుట్టె నేని రాక్షస
చయ మైనను వేల్పు లగుట సమకూడుఁగదా

శతధృతిఁగూర్చి నేఁ దపముసల్పితి నన్నును గొంచుఁబోయి దే
వతలను నొక్కనూరునకు భార్యను జేయు మటంచు నాతఁ డి
చ్చితి ననఁ గేశి నా తపమునేత నెఱింగి య దేమొ కీడు కో
రితి నని నేను వారికి దరిదుర్గిడు నన్ను హరింప నెంచుచున్

నన్ను నిద్రపోవుచున్నట్టి దానిని
నెత్తుకొంచు మింట నెగిరిపోవ
మింటియందు నాకు మెలఁకువవచ్చి నే
నరచుచుంటి భయమునంది బిట్టు

తాళికింబోయి యచట విశ్వేశుసేవ
జరిపి మింటను వచ్చెడు హరిహయుండు
సతపులక విని వచ్చి వజ్రాయుధమున
చండవేగునికేళిని సంహరించె

నన్నుఁగూర్చి మున్నె విన్నాడు నే నని
తెలిసి సంతసించి తెచ్చినాడు
ఆతనికిని నేను కూతుర నైతిని
నాటనుండి స్వామి నేటివరకు

నేటినుండి యింక నీ వేమి యాడువో
చెప్పు మన్న దేవసేన నవ్వె
గాని తండ్రి యాయఁగావలెఁగద తాన
యనిన స్వామి తాన యడుగ ననియె

ఒకపని చేసిపెట్టి ధర నొక్కని కోరినఁ గోరవచ్చుఁదా
రకుని జయించి పోయి యమరప్రభు నే నిఁక దేవసేనఁ బొం
దక బ్రదుకంగలే ననినఁ దా నమరేశ్వరుఁ డీయవచ్చు నూ
రక చని యిమ్మంటచడుగరా దడుగంజుమి నే నురేశ్వరుఁ

మా యింటికి రా! పోదము
మా యమ్మను జూతుగాని మా యమ్మ యనక
మా యమ్మ యనగా నీ
వే యెఱిగెడు నేను చెప్ప నేలే సేనా!

అనిన నిట్లనె నవ్వుచు నంబుజాక్షి
అత్తగా రేమొ పరమదయాసముద్రు
రాలె మీ నాన్నగారికి వ్రాలి ముకుట
పైన నుండున టందు కోపంబు స్వామి!

భూమినినంబుగాఁగఁ బెడమోముగ నిశ్చలదృష్టిరేఖగా
స్వామియుఁ గూరుచున్న నవవారిజలోచన యేగి స్వామి బా
హుమృదుదండమున్ గరమునం దెమలించి యిదంతకోపమే
నా మఱి నవ్వుటాల కనినన్ సిగబారెడు చేసికొందురా?

మఱియు స్వామియుఁ గోపంబు మానకున్న
దండ్రీ యనుమతి వలగు పద చనుదెంతు
ననిన స్వామియు లేచె, వెంటనె లతాంగి
యతనిబడి యేగె విడిచీరయైన లేక

ఊరితుదిదాఁక జని పొలిమేర దాఁటి
కమ్మని పొలాలనడుమగాఁ గాలిబాట
వెడలుచుండిరి మును స్వామి వెనుక సేన
బాటవెంబడి నొకమాట పలుకు లేక

ఎచటనుండియో వచ్చెడు నింతలోన
నెట్టయెదురుగ ననురలోకేశ్వరుండు
నాయనంగాంచి కళవళ మంద స్వామి
కాకని కలగనిగ లేడయ్యె సారవతియు

ఇరువురివంకఁ గన్గొనగ నిర్వరు పల్కరు కొంతవేళకున్
హరిహాయుపాదయుగ్మమునయందున వ్రాలెను దేవసేన యా
హరికిని నప్పు డిర్థమయి యాస్యమునం జిలునవ్వుతోడఁ దొం
డరపడి రిద్దఱున్ సరి పదం డని ముందున కేగి వెన్కఁకున్

మరలి యిటు లనె శూరపద్మానురున్ వ
ధించితివి స్వామి! నీ కిచ్చి దేవసేన
పెండ్లి సేయంగ నెంచితి వెడలి బ్రహ్మ
తోడ వచియించి వచ్చుచున్నాడ ననుచు

ధృతి నారగ్వధబాలపత్రకసితశ్రీ పొల్చు చిర్నవృలన్
బృతనాసాహుఁడు వెళ్ళిపోవఁగ భుజావేల్లలతా తన్వియై
శిలికంఠప్రియనూను డేగె దెసలన్ ఔత్సంబులం గంకె ల
చ్యుతుఁడై కోయుచు నూచవియ్యమునుదించుం బాటలం బాడుచున్

ఇది సేనాసమీకరణ మను

ప్ర థ మా న న ము

ఓం.

శ్రీ వల్లీ దేవసేనావిజయము

ఉడుక్కఁగఁ బెట్టునో ప్రాయ నహో యొక్కదైవవియ్యమైన చిం
దెడు జలమైనఁ దేఁగలుగునే యిది యే దొర కన్నకూతురో
లోడితె మ లేదు చూడఁగఁ దలోదరి పాదలిమూఁకలోపలం
జెడితివి కాపురానికి హాసీయసి నెచ్చటఁ దెచ్చినావురా!

పడినపాటులు పడని దేవతలుగాని
తారకాసుర సాగరోత్తరణకరణ
నావ నీ వౌదు వంచు నున్నార నీవు
చెలఁగి యిందుపగింజఁ దెచ్చితివి పోయి

పుడిసిలించినవాఁడు విడిసి వట్టు మని సా
గరవారి పెత్తరంగముల గములు
దుసికిలించినవాఁడు తూఁగి తూఁగించి మం
తాకినిఁ జలిపర్వతంబు గూడు

మూదలకించినవాఁడు పొదరు కన్నోమల నీ
లిమచేఁ బ్రభాతనాళికజన్ము
నురవడించినవాఁడు బిరుసుగడ్డన మం
చుంగొండలో బీట్లు చూపునట్లు

ఎవ్వఁడో యొక్క తేజోమహీయు కూతుఁ
దెచ్చియుండిన దైత్యు సాధింపవచ్చు
వేల్పు లనుకొన్నయట్టిది వేటు నీవు
చేసినట్టిది వే రోయి చిట్టితండ్రి

అతితరభీతి నందితిసుమా నెల తక్కువవిడ్డ వంచుఁ బా
వతిమిరలు ప్రిమై బ్రతికి బట్టనుగట్టితి వంచు సంతసిం
చితి నొక గొప్పయింటిదగు చేడియఁ గన్గొని పెండ్లిచేయ నెం
చితి నిటు తల్లికిం దెలియఁజేయకపోయితి తెచ్చి తీయమన్

నాయనా? నీవు నెన్ని గండాలు గడచి
బయటఁబడినావో తలఁపునఁ బారె నేని
శాంతమై యుండి నా యొడలో జలదరించు
నీశ్వరకటాక్ష మున్నది యంతవరకు

ఇది నా భాగ్యము చూచెదన్ జిటుతండ్రి! ఆయొడలో తా నెఱుం
గదు నీ పుట్టినవేళ నీ జనని పైగాఁ గొంప నిప్పుంటుకొ
న్నది తండ్రి! యది చాల దన్నటుల పై నన్ బొంగి భాగీరథీ
నది యిల్లంతయు నీటిలో మునిగి నానాబాధలై యుండఁగన్

ఆ వరదలోన నెచ్చట
 నీవో నా తండ్రి యెచట నేనో తెలియం
 గా వీలులేద చివరకు
 నీ వగుపించితివి కొన్ని నెలలకు నాకు

వరదలోఁ గొట్టుకొనిపోయి వరద తీయ
 నొడ్డునను తెల్లుతోటలో నొండులోనఁ
 జిక్కి కడు పుబ్బనేడ్చెడు చిట్టితండ్రి
 నిన్నుఁ గని జాలి యేరికి నెగడ కుండు.

పతులకు భీతలై పొరుగుపల్లియ బ్రాహ్మణకాంత లల్లదొం
 గతనముగాఁగఁ జన్గుడుపఁగాఁ దెలిచికని తెల్లుపూల సం
 గతిఁ జిటుమెత్తపొత్తులఁ బగళ్ళను రేలును సాగిపోవఁగా
 బ్రతికితి వీవు నాదయిన భాగ్యము మంచిది రయ్య యింతకు

ఆటుగురు చంద్రు లుదయించినట్లులైన
 నీ మొగము చూచి చల్లనై నెగడఁ గనులు
 పసుపునోటలో నంకురంబులవిధాన
 తనుకు నా మేను పులకరించినది తండ్రి!

అనుచునె కోడలిం గని హిమాచలకన్యక మల్లెపూల కొం
 దనుకుల మేలిపల్వరుసదాన! సరాసరి తూరుపోత కొ
 గ్గిన తెలి మొక్కజొన్న చిటుగింజలవోలికఁ జూచె దేల ర
 మ్మని తన చేరువందగిచి యీ మదతీచిబుకంబు నెత్తుచు

ననుసిగ్గు బెళుకుకన్నుల
నినిచెదు నావంకఁ గనుము నీలాంబుజలో
చన యీ నా బంగరు తం
డ్రిని జెట్టంబట్టి తది యదృష్టము తల్లి !

పేదసంసార మైనను పిల్ల ! మాది
పరువు మర్యాదలకును లోపంబు లేదు
ఇచట నాయన లేకుండ నే పనియును
మనల దంతటివారు మీ మామగారు

సెనగబద్ధంత లేనెలజిగి నొసంట
సిగ్గునవ్వులు చెక్కిళ్ళు జెరువురేక
మనసుతో నిదానించి చూచిననుగాని
నీదు నందమ్ము తెలియదే నిభృతహాసన!

నునుపులు తీరువెల్గులఁ గనుల్ చెదరించును నిల్వసీయ దా
ర్పిన నడమంతరంపుసిరి చిక్కనగుండియ చిక్క-బట్ట నూ
కొను పడుచోటనే వెదకికోవలె నీలుపురాల! నాదు బి
డను ముఖపెట్టు మమ్మ యకటా వికటంబుల సంచరింపక

చెడ్డసురాలికోసమయి జీతము బత్తెము లేని కొల్వ నా
బిడ్డది కాలిబంట్లయిన వేల్పులపై దుముదారుగాని యే
ర్పడ్డ సురారిమూకలను బారఁగఁదోలెడువేళఁ గాక నా
బిడ్డ మనస్సులోవలను వేమఱు త్రవ్వకొనుక మనస్వియై.

తెలియునో నీకుఁ దెలియదో జలరుహాక్షి
నా కొడుకు గొప్పకవిసుమీ నా యనుంగ!
ఉఱక నెప్పుడు నూహించుచుండు నేదియొ
కూర్మి నీపయి లే దనుకోకు మమ్మ

ప్రకృతి విచిత్రమైనయది బాలిక! పేదతనంబు మాకు న
చ్చిక యయినట్టిదా దినుసు చేడియ మా కులమింటికోడలై
యొకతుక వచ్చెనేని యదియున్ సరితీపుల కంగలార్చుపో
లికయును మాకుఁ దగ్గటుల లేవిది యాటకు సంతసించుమే

వినయము నేర్పునొజ్జసుమి పేదతనం బది గుండెలోన నే
జనుడు జగంబుబాధలకు జాలయి నీరయి పోవు వానియా
త్మను రససిద్ధి మార్గమునఁ దార్చెడు విచ్చైన దానిచేతఁ దూ
లిన జను లెవ్వరున్ రసఁ జలింపరు వేరసమార్గమందునన్

పొండమ్మ సుఖంపడు మని
పండిన ముతైను వత్త పంపిన సిగుల్
పండిన చేనగు కోడలు
నొండు విటుఁగు నదినిధాన నొఁగిఁ దేరి చనన్

అమ్మ యే మన్న దన్నట్టు లాత్మభర్త
సెజ్జపైఁ బండుకొని దేవసేనఁ గాంచె
ఆమె సిగులచిటునవ్వులందుఁ దోఁచెఁ
బుట్టిని లీడ్ నగు భీతి పోయినట్లు

చిటురేల చిపురాకుచివరి జగాజిగుల్
 గిలకొట్టు లేతచెక్కిళ్ల మీఁద
 తమిరసాలకిసాలయము చిట్టచివరలు
 దమియించు లోచనాంతములమీఁద
 హరిసీలశకల భాసురరమాసుషమా స
 ఖంబులొ వక్కాలకములమీఁద
 సాబగారు పుట్టునుచ్చబెడంగు జిగిపొంగు
 కమ్మని నునుచిబుకంబుమీఁద

సాగువేఁ బోకజిగుల బుజాలమీఁద
 ఓలి నులిసెడు నవకంకణాలమీఁద
 నిటుదెసల మేనిపుల్కల నెనఁగుచుండ
 కమ్మసిగ్గులు ముద్దులు కలిసిపోయె

గోరువెచ్చన సుధాపూరకపోలమ్ము
 పతి తీసికొను తొమ్ముపైన నాన్పు
 మృదుకంపన స్వేదపదకరంబుల స్వామి
 చిబుకంబు చిటుతెదోసింట నూను
 చిటుభీతియపు వెన్నతెరకాంతి విరఁజిమ్ము
 వలపుచే భర్తకన్నులను గాంచు
 పతిమనస్సునఁ గట్టపడినట్లు గ్రహించి
 బలిపకానిగతి తలవంచి నవ్వు

జలరుహాయతాక్షి తొలిసంగమము వేళ
చిన్నిస్వామి సుఖము చేదికొనియె
వలపు సిగ్గు భయము కలిసి ముప్పేటగా
పేనినట్టి కోర్కె పేర్కొనేసి

సిగ్గును భయమును జంటగ
మొగ్గిన యవి భయము విచ్చిపోయిన నైనక
సిగ్గును చెదరక యున్నది
సిగ్గునకే సిగ్గుకలదు సీమంతినులక

సాలయునుగాని తాఁ గవిన సొక్కు ప్రికాశముకాకయుండ సి
గ్గు లొలుకు నాననంబు పెడకుక మలయించుక భర్తతోమ్ముపైఁ
దల యిడుఁ బెన్నిటిక నయనతామరసంబులఁ జూడఁబోవ దా
వలఁ జిబుకంబు నొత్తు పతిపాణినవాంగుళిఁ బంట నొక్కుచుక

తనయొడ లేమొ తీవ యని తాఁ బతి యాడిన వాని యొక్క చుం
బనబరమార్థమైన తనమై సుమవల్లరి యంచు స్వామి చె
ప్పినఁ దన మే న్నుభాసరసివీచిక యంచును భర్త యాడుచుం
డిన ననుభూతికిం దెలిసె నిక్కము లంచును భర్తృవాక్యముల్

చెలువుగ భర్తపాదములచేతఁ గరంబులచేత మేనిచే
సలలితచుంబనార్ద్ర ముఖసారసపంక్తులచేత వాని యు
జ్వలపరిణాహ మంజుతరవక్షముచేతను జొచ్చుకొన్నయ
వ్వెలదుకమేను కప్పఁబడి వే అగురూపమే లేనియట్లులె

తనమొగము రెండుచేతులఁ దాల్చి భర్త
వాల్చినీయక బిగువుగాఁ బట్టినంత
గజబిజి విలోచనంబుల కాంతు లొప్పు
తెచ్చికొని నవ్వు బిగువుగా దేవసేన

తనపదముకా పతిం దగులఁగాఁ దొలఁగింప లతాంగి స్వామి వెం
టక నలినాక్షి పాదనలినంబులు చేతుల నూని గట్టిగాఁ
దన మొడలందుఁ జేర్చికొని తాఁ దొలఁగింపగ నీయకున్న బీ
తున నది యొక్క పేమగుఱుతో యని మిన్నకయుండెనామెయుకా

పెంపుడుతండ్రికూడఁ గనిపించని యిచ్చట నత్తవారి పా
లింపులలో మెలంగనువలెకా బతి కూరిమి నిల్చునట్లు సె
ల్లింపవలెకా మనోహరుని లీల లటంచునె కాక యొక్క సా
ఖ్యంపుఁ బ్రవాహవీచికలయందున నామెకుఁ దోచ దేమియుకా

పతికి నిదురవచ్చెడుపగిది లేదు
నెలఁత తనకన్నముందర నిదురపోవ
నాతఁ డే మనుకొనునో యటంచు నెంచు
నెలఁత సొలసినకనులపై నిదురవచ్చె

స్వామిసుఖంబునుం జెఱుపఁజాలక వాహః మైన కుక్కట
స్వామియు యామిసీపరవశంబుగఁ గూయక యూరకుండినకా
శ్రీమతి దేవసేన యెడఁజెందినదా నలనాటుచేత ని
ద్రామలినత్వముకా ఏదలె దాపయి వచ్చిన వేఁగుఁబోకకుకా

స్నానముం చేసి శుభ్రవస్త్రంబు తాల్చి
 ముంగిటఁ జిత్రచిత్రముల్ రంగవల్లి
 కలను దీర్చెడి కోడలిఁ గాంచి యత్త
 యంతిచేఁ బరిచర్య చేయించుకొనియె

ఇది సేనాగ్రహణ మను
 ద్వి తీ యా న న ము

ఓం.

శ్రీ వల్లీ దేవసేనావిజయము

అచ్చపు జంటితేనెపెరి యంబుజశాంతదృశాంత క్రొత్తగా
వచ్చినకోడ లార్ద్రతరభావవిధానము శాంతభావ సం
వచ్చతురాస్యసుందరి కృపారస సాధుసుధాంబువాపి యం
చెచ్చట దేవసేన నుతులే వివిపించెను వారి కచ్చటన్
ఒకనాడు సప్తమాతృక
లు కోడలింజూడ మనసులోగొవిరా బో
రుకలుగఁ గైలాసాచల
నికటగ్రామముల సాధునిస్వానములై

తల్లీ! యెప్పుడు దేవసేన తనసదృశబంధుఁ గన్పించ దే
వల్లీతాకకజీవనంబు సవరింపంబోవునో యే మహా
వల్లీనఁబగు వేదకాపురము సంబాళింపఁగాఁ బోవునో
యిల్లంచున్నద టన్న పే రతివ యెట్లుండన్ గృహస్థారయై

తల్లులు తెల్ల బోయి ముఖతామరసంబులఁ గాంతిమాలఁగా
 కల్లరి సౌఖ్యమా నుతునికాపుర మే మయిపోవు నంచు బోఁ
 దల్లడ మందుచుండియును దా నది పైకిని దోచరాని హా
 సోల్ల సనంబునకా నిజతనూభవుఁ జూతు మటంచుఁ బోవుచుకా

ప్రాణిధర్మంబైన బాటింప దీ జాతి
 యని ముక్కుపై వ్రేళ్ల నదుమువారు
 ఈ దానవులబాధ యీదేశమున కెప్పు
 పోవునో యని వగపొందువారు
 అన్నన్న! పురుగులకన్నఁ గనాకష్ట
 మైతిమే యని దుఃఖమందువారు
 ఆలించువారును బాలించువారును
 లేరాయె నని మూడలించువారు

నై జనంబులు గుమిగూడి యంగలార్చు
 చున్న యొకచోట మాతృకల్ చన్నచోట
 కారణంబుఁ విచారింపగాఁ జనంబు
 లిట్లు చెప్పిరి కన్నుల నెఱ్ఱనెఱల

తారకాసురపతి యధికారి యొకండు
 తులువ పాలించు ని ప్రాంతముల నతండు
 వాని యధికారగర్వంబు వాని మదము
 వానికే యవి తేలియంగవలయు నమ్ము

హయములు పూన్పనట్టిదియు నావిరిచే నడపించునట్టిదికా
రయ మది యింత యంచు ననరానిది యంత్రపు బాడితెచ్చి వి
స్మయ మొదవించుకోసమయి మా చిటుపల్లియ వీధి దోలె ని
ర్భయముగఁ దానక్రిందఁబడి ప్రాణమువాసిరి కొందఱిచ్చటకా

అందులోఁ గొసయూపిరి యాడుచుండె
నిద్రఱికి దేవసేన తా నేగుదెంచుఁ
గాచి రక్షించు నని నమ్మకంబు వారి
కిట్లు లున్నది వేల్పుల యీ ధరిత్రి

అనినకా మాతృకలుకా గృహగుణముచే నాందోళనంజెంది వా
రిని గానించు డటన్నఁ దోకొనుచు వారింజేర్ప వార్షాచి మ
న్నినదే యంచుచు దేవసేన జననీ శీఘ్రంబ యీ బాధ మా
న్నినదే మందని సేనకా దని పరిక్షిణానుతంబొందఁగకా

కడచిన ప్రాణముల్ నిలుపఁగల్గు మహత్తమకూడ నున్న దా
పడతుక కంచు వారడుగఁ బల్లియవారలు దేవసేన మా
చెడి పరిశీర్ణమై చనిన జీవనముల్ మఱి నిల్వఁబెట్ట మా
పడిన పరిశ్రమంబు ఫలవంతముచేసెడు తల్లియం చొగికా

ఆమె యెచ్చట నున్నదో యామె యిచటి
వృత్త మెటుఁగవలె నన మాతృకలు మేము
నామె చూచుటకే పోదు మామె మేము
యామెతో నిద్రచెప్పుదు మంచు వెడలి

సేనతో నెన్నియో చెప్పఁగావలయున
 యామెకోసమ చూతు మనెడువారు
 నాలుగై నట్టిది నాలుగా నెదు రెను
 రరయుదు మామెకై యనెడువారు
 ఇన్నాళ్లు రాకుండ నెప్పుడు లేదు మ
 మ్మరయ కంచును సంగలాక్ష్మివారు
 ఏ జగద్రక్షణాహీనకార్యభరంబు
 నం దెంచు మసలునో యనెడువారు

నైన పలుగ్రామములయందు నరిగి యరిగి
 తుదకు నొకచోట నా చోట దొరకు ననెడి
 మాట చెవివేసికొని యంత మాతృకలు ప్రి
 యాణమైరి కుబేరదేశాంతరంబు

వలకుల నేత్రీప్రముగఁ బచ్చనికోసగు పచ్చిముత్తయం
 బులు నిలువారు కుప్పలుగఁ బోసినయట్టుల నున్న చిక్క-కం
 కెల బరువై తలల్ మలచు శ్రేత్రీములంబయి మింటఁ జైడి యెం
 డాత్తగల్ విశాలనయనంబులకు నరిహద్దులై చనక

పశువులకు బీడులేకుండఁ బంటచేలు
 మనులుటకు వీలులేకుండ మందిరములు
 మందిరము లంటు నాకాశమండలంబు
 చేలు వ్యాపి చెడును దిశాసీమలకును

కనుటకుఁ జేలు మేడలును గాని నిజంబుగ బుద్ధిలోపలక
ధనము ధనమ్ముగా నయిన తస్పరసీమల నేగి నేగి యె
వ్వనిఁ గని సేననుంగుజీచి వార్తయెఱుంగఁ గ వేడినక గనుం
గొనరును మాటచెప్ప రిదిగో యని న్నీవు నాలకించరుక

జనములు గుంపుకూడి యొకచాయను బాయక శ్రద్ధధానువై
యునికియు నెవ్వరేని యెదియో విషయంబు బ్రమాణమైవ దా
నిని వచియింపుచున్నకరణిక గని మాన్మృకలుక జలచ్ఛలత్
జనిత కుతూహలాత్మలయి సాగిరి యా జన మున్నచోటికిక

వదిసెంట గోదుమపైరు కుప్పనువేసి
నట్లున్న కుదిమట్టమైన బొమ్మ
చేతీత చేనేతచీర పచ్చనియంచు
మెఱపునా తొమ్ముపై మెలఁగుమూర్తి
పై డికాంతులతోడి ఫాలభాగమునందు
నెఱకుంకుమపుబా ట్టెసఁగు వెలుగు
నిలుచున్నతీరులో నిఖిలదానవ గర్వ
మచహరించెడు ప్రతిభాభిరామ

గున్నమామిడి పూచె నొకో యనంగ
నవనసంత మనోహరానందరేఖ
యింతి యొక్కతె మాటాడ నెల్లజనులు
ఘట్రముగ్ధులవలె నిలంబడిరి చుట్ట

ఒక సంగీతము పాడుచున్నటుల ధారోక్తిప్రసారంబుగాఁ
ఒక యాజ్ఞాపరిపాలనంబువలె నేత్రోదారకాంతిస్ఫుటఁ
శుకముల్ పలుకుచు నుండగాఁ బగభృతాశుస్వాసానంబు పొం
దికగా స్పష్టములైన పలుకలబడిక దీపుల్ పిసాళింపఁగఁ

సహజముగ నందకత్తియ జలగుళుషీ
ఆమె చేయు నుజ్జ్వలమపన్యాసవేళఁ
గన్నుబొమ్మల చెక్కిళ్ళ కదలికయును
గనుల వెలుగును నందంబు నినుమడించు

ఒక జలవృక్షమందుఁ గుసుమోద్గమమై ధర విచ్చె గుచ్చమై
సకల ధరాప్రసూనమధుసారజలందున మానవాళి తేం
ట్లకరణి స్నానభోజనకలాపము చేయు సమానభాగమై
మొకరులు కొన్ని యేటికి గుముల్ గొని కొన్నిటి పొందోల్లడిక

వేల్పునేల యిద్ది వేల్పుల యిష్టమై
నట్లు పూర్వరాజు లట్లు చనిన
దున్ని నాటి కోసీకొన్నట్టి వారిదే
అంతమాత్ర మయినయట్టి చెక్క

ఎవ్వఁడు దున్నెవాని దగు నీ ధరణిం దనుజేశ్వరుండు తా
నెవ్వఁడు దున్నువాని దని యిచ్చెను విక్రయయోగ్యమై చనక
కువ్విన యాస్తులై సురలు కొందఱు దానవులైరి వారలుం
జివ్వకుఁ జొత్తు రీ పెరిలజీవితముల్ కృతసేవమై చనక

ఆ మహాదేవి మా యూరి యాడపడుచు
ఆ మహాత్ముడు మా యూరి యల్లుడన్న
పలుకులందలి యర్థమ్ము పాడునడియె
నూరిలోఁ జెక్క యెవరిదివారి కగుట

ఒక సమష్టికుటుంబమై యున్న యూగు
న్యస్తిబ్రదుకులుగా నయి వారు దొరలు
నీరు పాలేరు లైరి కల్పించినట్టి
భేదములు వేసఁగిపాలాన బీటుగాఁగ

ధన మనఁగ నెట్లు లుండునో
జన మెఱుంగరు మున్ను బ్రదుకు సారముకలిమి
ధనమే జీవితలక్ష్యం
ఒనఁగా రసహీన మయ్యె నందఱిబ్రదుకుల్

మనచదువు మానిపించెను
తనచదువుం జెప్పె నసురధారుణి ప్రజ కెం
దును క్రొత్తయొక్క వింతయు
కనఁ బ్రాతయు నొక్కరోతగా నెనిపించెన్

పరిచితి కల్గినట్టి వగు భావములం దభిమాన మొప్పు నీ
పరమరహస్యముందెలిసి పాలసు డా యసురేశ్వరుండు నా
విరియగు స్వీయవిద్య చదివించెను దేశము వానిజ్ఞానమే
పరమాయథార్థ మంచు పలుపాటకు పాలగుచున్న దక్కటా

ఆ దితి గర్భసంభవులయందున నుత్తమధీకులైన ప్ర
హ్లాదుడు నాదిగాగఁ బరమార్థవిదులైనగానిత
ద్వాదములీ ధర్మిగలవారికి నాత్మ నెఱింగినట్లుగా
మోదముగూర్చు వెంబడిన మోహము క్రిమ్ము ని దొరికి చిత్రమో

వాని నెదిరించిరా యేని వాఁ డొసంగి
నట్టి యాస్తులు నిలచెడునట్టిలేని
భయముతోఁబాటు నధికారపటిమ సౌఖ్య
ములును వదలఁగఁజాలని మోహ మొకటి

ఇట్టి యిరకటమునఁ బెట్టి యెల్ల వారి
ప్రాణ మానంబులను భుక్తపరచుకొనియె
తేనెపూసిన కత్తియై దితిసుతుండు
నమరతతిఁ గొంత లేలిహానములఁజేసె

పండక వానలేక యిట భారతధాత్రిని మున్ను తొమ్మి
యుండనువచ్చుఁ బండియు నహలో యిట తొమ్ముగా నొనర్చెను
ద్దండుడు దైత్యరాజు తనదండు విమోహితచిత్తవృత్తులై
యుండఁగ వట్టిపైమెటుపు లూది జయించినయట్లు చూపెడుకా

నీదువేలు పెట్టి నీ కన్నె పొడిపించు
తనది తప్పు లేద యనిన యట్లు
మనదె వేలు కన్ను మనదియే యను తెల్వి
మనకు లేని మోహమును ఘటించి

శ్రీమలేక జన్మతో సంపన్నులై పుట్టి
అధికారముల నెల్ల నాచికొనుచు
తల్లిదండ్రులు నన్నదమ్ములీ మొదలైన
ప్రేమబంధమ్ములు తెంచికొనుచు
కామాదులకును స్వేచ్ఛామార్గ మయినట్టి
యసురనాగరకత నలముకొనుచు
పేదవారిని మోహపెట్టగా సర్వ స
మానసిధాంతంబు మప్పికొనుచు

లోక మెల్ల లోకొను విద్యలోనఁ దమరు
నందెవేసిన చేతులై రక్క టకట
దేవతలుగూడ దితిజల త్రోవఁబట్టి
యసుర పన్నిన పూహంబునందుఁ జిక్కి

నందమంది పేదవారి నెత్తురు గడ్డ
కట్టి నీవు మేడ కట్టినావు
వారియుసురు తీవ్రవాయువు వీవఁగా
తూలి మేడ నేలఁ గూలిపోవు

వెనభూమిప్రజదౌ స్వతంత్రమతియే విష్ణుస్వరూపంబుగా
నసురన్ గుత్తుక కత్తిరించు నవచక్రాంశుప్రతానంబుకై
విసరత్సర్వసమానభావకలితోర్విక్ వైనతేయుండు ప
క్షసముస్మిలిత తీవ్రమూరుతతరంగప్రోజ్యులుండై దిగుక

అందఱకు వృత్తి చూపించునట్టి నేర్పు
నీదు రాజ్యాన వెలసిన నీతిలేదు
దేహళికి బిచ్చగా డరుదెంచె నేని
లేచి పొమ్మని పారద్రోలెదరు గాని

వృత్తులు సర్వనాశ మొనరించిన దైత్యుడు ప్రాణు లెల్ల నే
పొత్తులఁ గుట్టి నింపుకొను పోడిమి చూపనులేక సంఘమున్
గ్రోతగఁ దీర్తు నంచు నదిగో యిదిగో యని కేళ్ళు సూపు చు
ద్వృత్తి మెలంగఁగా నసుర వేదురుపట్టినవారు మెచ్చుచున్

యంత్రములచేత సర్వకార్యములు చాల
శీఘ్రముగ నల్పబడు నని శిష్టకాల
మఖిల జనములతోఁ బాటు యంత్రములకు
కూడి విశ్రాంతి యది సమకూడు నందున్

తక్కిన కాల మేమి యగు ధ్యానముచేయుచుఁ గూరుచుందుగో
అక్కట దైవమున్న దని యాత్మయు నున్న దటంచు నమ్మినాఁ
డొక్కడు లేడు సంఘమె మహాజ్ఞులమా పరమార్థమైన యీ
దిక్కున శిష్టకాలమునఁ దెత్తును జ్ఞానము సంఘపృథ్వికై

ఈ రాక్షససంఘంబున
నారా తా నొక్కజీవి దగు భావిశుభ
ప్రారంభచింత లే దది.
వారు బ్రదుకుచున్న బ్రదుకె పరమార్థమునాన్

సుచ్యవస్థిత సంఘంబు చొచ్చి చెటిపి
యే భవిష్యత్తుననొ స్వర్గస్పష్టి చేయు
వారలై వర్తమానంబు ప్రళయకాల
యుండుగా మార్పుచున్నా రసాధుజనులు

బ్రదికియున్నవారి బ్రదుకెట్లు లన్నటి
ప్రశ్న లేదు సుంత భావిప్రజల
జీవితమ్ముగూర్చి చింతతో నడతుగు
చిత్ర మైనయట్టి జీవవితతి

అధికారము చేయుటయే
ప్రభావలక్ష్మ్యంబు మఱుగుపరతురు దానికొ
వ్వధ భావిప్రజలకోసము
కుక్రిధాగుణము హృదయవీధి కూలంకషమై

సుచ్యవస్థిత సంఘంబు సుఖముకొఱకు
సుఖము దేవికి ననుభవించుటకు నెవ్వఁ
డిచట యనుభోక్త జీవుడో యెవఁడు వాఁడు
నాతనిస్వరూప మెట్టి దెట్లనుభవించు

అనుభవించిన నతఁడు స్వయంభువ యగు
అనుభవించెనునట్టి నైచ్చంబు లి
యిట్టిమీమాంస చేయక నెవఁడుగాని
కాంచునే నిత్యమగు సాంఘికవ్యవస్థ

కొనకొని సర్వదా సుఖము కోరుట జీవుని లక్షణంబుగా
 ధనము కలట్టివాఁడు మఱి తా ధనహీనుఁడుకూడ జీవులై
 యనుటలు సగ్రజాతులునునై యొక రొక్క రొక్క పోకళ్ళ^అ
 దనుటని పంపకంబునకు దవ్వయిపోయె సుఖానుభూతికిక

అరుమొగముల వేల్పు తా నసురరాజు
 రేపు సమయధమందు దోరించఁగలడు
 మరల సురరాజు తొల్లింటిమాదిరిగనె
 పరువు లెత్తించును బొలాలపై మొయిళ్ళ

ఈలోపున మీ రందఱు
 మేలుకొనుడు పంచి యిండు మీ మీ పొలముల్
 కాలోపహతులు పేదల
 కా లోపము పూర్తిచేయుఁ డమరేశునకుక

అంత నూరక యుండిన యామె నిభృత
 శాంతసుకుమార వదనాంబుజాతమందు
 నువరమించివ శారదయుక్ రమించు
 చున్నయది సర్వమంగళయుక్ జెలంగ

బుద్ధెలు మేడలుక బొలము మే మని మే మని గుంపుగూడి తా
 మిద్ది యిదంచుఁ దీసికొను డీయని యిచ్చిరి తత్సమాగతుల్
 గద్దియఁ గూరుచుండి యనుఖంబుగ నాయమయుక్ శివార్పణం
 బిద్ది యిదంచు వాక్కలననే గ్రహియించెను సర్వసంపదల్

అదియుఁ గోడలిఁ గాంచెడి నదను కాద
 టంచు మాత్మిక లేగి నారంత నంత
 ముసరుకొని వచ్చుచున్నట్టి మోహజలధి
 పెద్ద కెరటాల నొడ్డున విఱుచుకొనియె

తీర్చి భావంబు త్యజియించి దేహమునకుఁ
 దాఁకినంతన సుఖమయి తమ్మిపూవు
 చుట్టము వెలుంగులుంగ రాల్చుట్టికొనుచు
 పండిన పొలాలమీఁదను బాగులాడె

ఇది శ్రేష్ఠపరాజయ మను
 త్పత్తి యా న న ము

ఓం.

శ్రీ వల్లీ దేవ సేనా విజయము

ఆ రీతిఁ బలుచోట కేగి సుకుమారాలాపహేతుప్రతా
నాదూఢోక్తుల శాంతవాక్కుల ధనాధ్యక్షేణి జేత్రింబులకా
ధారావేతముగాఁగఁ జేతఁగొనుచుకా దానంబుగా శాంత ధీ
శూరత్వాకృతి పేదవారలకు నిచ్చుకా బిల్పి నల్లిమిలకా

మాసిపోయిన ప్రాతమగ్ధుల నెలకొల్పి
పరమేశ్వరుని దిగంబరత మాన్పు
మూలఁబెట్టిన రాత్నముల బైట తీయించి
విదియచందురునకు విందుచేయు
పునరుద్ధరించి చెప్పలను గుట్టెడు వృత్తి
మాతంగకన్యకు మన్నన యిడు
బీభృ కాలువగట్ల వేలముల్ మాన్పించి
సందీశ్వరునకు నానంద మిచ్చు

కుంభకాకవృత్త్యాదులు కూర్చి మరల
విఘ్ననాయకునకు నురి నీగభద్ర
దేవునకు సమకూర్చును తృప్తి సేన
మెట్టినింటికి వెలుంగయి మెలంగుచుండి

మత్తిలి దైత్యనిర్మిత సమాజమునందు ధనాధికారముల్
గుత్తుకుగొన్న పాలసులు కొండులు మోహముగొన్న కొండలు
స్వైత్తుగ దేవసేన జగమెల్ల ననాగరకంబు సేయఁగా
నత్తిన యెత్తటంచు వచియించి ప్రచారము బిట్టు చేయుచున్

అగ్నిశిఖాభమా నామెశీలమునకు
గృహ మంట దను ధూనురేఖ చెప్పి
అంబుజాపు వెలుంగు లామెమాటలకుఁ గా
తెనక మన్నట్టి వేడిమిని జెప్పి
వైదికం బయిన తద్వాదంబునకు ప్రాత
యవి మాట లన్న లౌక్యంబు చెప్పి
యచ్చవెన్నెలవోని యా ప్రసన్నాత్మకు
తరగజాటిల్య శైత్యంబు చెప్పి

అమృతమయమైన నిత్యరసాత్మకును ద
దీయ పూర్వజనుస్సంస్కృతికిని సుంత
యైన సంబంధ మెలయనియట్టివారు
మచ్చరింతురు సేనతోఁ గచ్చెకట్టి

ఈ దేవాసురభావయుద్ధ మిదియున్ సృష్ట్యాది సృష్ట్యంత మం
చాదిన్ లోన నెఱుంగు సేన యెకనా డా దిక్కునన్ మొగ్గు నే
డీ దిక్కుంబడి మొగ్గుచూపు నని నా రే మన్ననంగాని కా
నీ దైవం జెటు లున్నదో యనుచుఁ దా నెంచు గ్రియొగక్షయై

దైత్యభావంబును యథార్థతర్క మొక్క
దాని కొక్కటి దగవు విశండ జల్ప
ములకు దగ్గరిబంధువు మోహబుద్ధి
సేన వారియందునఁ ద్యజించినది తగవు

కొందఱు దైత్యభావమునకున్ మును దాసులు దేవసేన వా
క్యేందునునోజ్ఞచంద్రికల హృన్నవక్తైవముల్ పొరన్న భా
వేందీరఁ బొంది దైత్యుఁ డొడవించిన స్యాము దుష్టమం చొగిన్
నిందపొనర్చుచుం బరిగణింపక యుండఁగ దానిలేకమున్

తిరుగుచుండఁగ నొకవాడు దేవసేన
వారిలోఁ గొదరఱింబిల్చి వత్సలత్వ
మెనయఁగా బుజ్జగించుచు నిట్లు లనియె
మందహాసంబు సెలవున నందగింప

పుథివిని సర్వదుష్టచుయి యేదియు లేద తలంచి చూడఁగా
నధికము మంచి దైవయెడ నయ్యది మంచిది యందు మందులో
నధికము చెడ్డ దైవయెడ నయ్యది చెడ్డది యందు మందుచే
కిథిలముగాగ సర్వమును జేయఁగరా దది యెప్పుడైననున్

హరి తన చక్రధార నఖిలాసురులక మడియించలేడె తా
 నరవిముసంబులోన నెప్పుడైనను తా నటు లాచరించెనే
 యరియఁగ వేల్పులైనను సహంకృతిచే మితిమీరిపోయినక
 ధనణికి జేటుగాదె యది దానవభావము వేఱ యున్నదే

సేనలు తెచ్చి శీఘ్రముగఁ జేర్చఁగ నావిరిణి మహాత్యరా
 యానము చేసి యందఱు ప్రయాణముచేయఁగ వీలు చూపి నాం
 తానికి డబ్బుచేసికొను దానవుఁ డియ్యది బండి దోసమా
 దేనినిగాని దుకొనుతీరున నున్నవి మంచి చెడ్డలుక

కాశికిని బోవనగు వ ర్తకంబుసేయ
 వచ్చు బంధువులను జూడవచ్చుఁ బోయి
 శీఘ్రముగ వేయిపనులను చేయవచ్చు
 ధూమశకటంబు గాదన్నిటోయ నగునె

ఒక యిది యేమిటి దానవుఁ
 డొకవంద జగత్ప్రయోజనోపాయంబుల్
 ప్రకటితమహిమము లాశ్చ
 ర్యకరంబులు చేసి వానినా? కా దనుటల్

ఓయీ! భారతదేశ పూర్వమును తెట్లో నివృ మధ్యాత్మ వి
 ద్యాయోగంబున సంఘజీవన ప్రశాంతాధ్వంబులక లోకవి
 ద్యాయోగంబునయందునక బ్రకృతిశాస్త్రప్రాధమ్యార్థాన దై
 తేయప్రాజిత లట్లు సూక్ష్మధివణా దీవ్యతీక్రియాపండితుల్

మయుఁడు శంభకుండు మరి రావణుం డెంత
యెంత పండితులు నహీనమతులు
సంతకంబై గూడ వాధునికులు మహా
మహిము లనుట రితమాట కాదు

కడు ననంతయు గంబులుగాఁ జెలంగు
భాత్రీ యిది విన్న మొన్నటిదానిగాఁగఁ
జెప్పి ప్రతిపయుఁ గ్రోతగా సృష్టిచేయఁ
దమకు మించినదానికెత్తెనరు వారు

కొన్ని తపస్సుచేతఁ గనుగోనగునట్టివి జీవధర్మముల్
కొన్నిటిఁ దెల్పిచేఁ దెలిసికోనగునట్టివి శీలధర్మముల్
కొన్నిటి జేసిచూచి కనుగోనగునట్టివి లోకమందుఁ దా
మన్నిటి నొక్క-సృష్టిఁ గను టాసురమానసవృత్తి యయ్యెడున్

ప న్నెవఁ డిచ్చు నాఁడె యగుఁ బౌరుషు దానవగాజ్యమందు నా
సన్నములైన స్వస్థుఖసాధనసంతతిలాభ మెల్ల సం
పన్నులకే యనం డసురవర్గము చేరును వానిదే సమ
స్తోన్నతి పేదవాఁ డొకఁడు డుట్టివిగట్టుక యూగులాడెడున్

బిచ్చ మెత్తుట శిష్ట జీవించుతోవ
చూపఁగాలేదు రాజన్న శూరమాళి
వాని ప్రియహమ్మిగో నెంతవరకు నీవు
చొత్తువో యంతగా నీవు శూరుఁ డగుదు

వాఁడు సంఘమ్మునందు దైవంబునందు
జీవ విషయంబునంగునఁ జేసినట్టి
మాన్యు లిహతాకికార్థసంపాదకములు
పారతాకిక సంపత్తి బహిరవెట్టు

గృహ్యముల్ శాస్త్రముల్ విధుల్ కేవలముగ
ధర్మ మాచార మిచట సంధానపఱచు
మట్టి కాదాయె దేశంబు మనుజు లన్న
మట్టి యపుదురయేమి ధర్మంబువదలి

అందఱును జీవులే భేద మనుచు శేద
యేని భేదంబు తనువులయందుఁ గలదు
ఇష్టములయందునను మనోవృత్తులగు
కలదు చివరకు మాటలోపలనుకూడ

పుట్టుకఁ బెంపకంబునను బొందు గుణంబులు మానవాళిలోఁ
బుట్టుకలోనిదే గుణము పొందెడు నేడు తిరాల మారుపా
యిట్టుల మార్పుచేసి వెలయించిన లోకము నేకబుద్ధిగాఁ
బట్టెద మన్న సాధ్య మను పల్కఁటు లుంచిన సర్వముక్తికా

అవియె కావు తినెడు నాహారమునఁగూడ
గుణము సంక్రమించు జనులయందు
నఖిలధాత్రి దొరకు నాహారములయందు
నొక్కగుణమె తెచ్చి యుంతు రెట్లు

నమ్మక మేమొ పెంపకమునన్ దన పుట్టుకచేతఁ బూర్వ జ
న్మమ్ములఁజేయు కర్మనలనన్ మఱి కాలపుముద్రచేత గా
జ్యమ్మును జేయఁచారిదగు నాదృతిఁ బోష్యహనంబుచేత యా
పమ్మున బొందు నీ సకలభావములున్ గడుఁ జంచలంబులై

ఇది వేయిమార్గములుగాఁ
గదలిక గల జగముయొక్క కదలిక యే యా
స్పదముగ నిజమును నెవ రెఱిఁ
గెదరో న్యరప్రయత్నకృద్దీశాలుల్

ఎచట మొదలుపెట్టె నచట తా నెట్టిదో
తెలియ సులభముగను దేలిపోవు
పడినయట్టిచోటు విడిచి యూ రెల్లను
విడతలుగను బోయి వెదకినట్లు

ఇంతకు నేను చెప్పనది యేమి యనంగను నాత్మవస్తువున్
చింతనచేయ మోహమునుజెందకు మెప్పుడు వారియందు వా
రింతకు మానవాభ్యుదయహేతుక తాకిక సౌఖ్యసంతతుల్
సంతనపెట్టఁ గన్గొనిన సాధనసంతతి వీడఁబోకుమి

వీరు కన్గొన్న సాధనవితతియెల్లఁ
బూర్వమును లెఱింగిన సాక్ష్యములును గలదు
ధనము కావలె వానిఁ బేదలకుఁగూడ
నందుబాటున నుంచగా నన్ని యెట్లు

ఇది లక్ష సూత్రముల ముడి
బ్రహ్మ కనఁగా దార మొకఁడు వదలిన నై నకా
పదిలమ్ము చెడును జివికిన
పది వానికి నుట్టిత్రైంపఁ బాల్పడెద రహణ

ఈశ్వరానుగ్రహముచేత నింతవరకు
మీకు భారతధర్మంబుమీఁద బుద్ధి
నిలచినది ఘోషములు సుఖంబులఁ ద్యజింప
నేటికి గృహస్థులైనవా రెవరుగాని

పూవు పరిమళించుఁ బుట్టగానే యనం
గను బూర్వజన్మసంస్కారరేఖ
ఆ వాడచిలుకయు నా వాడపలుకులే
పలుకు నన్నయది పెంపకము గుణము
ఒకవిత్తు వేసిన చొకచెట్టు మొలచునా
యన్నది రక్తగుణాతిశయము
అయ నింగువకట్టినట్టి గుడ్డ యనంగ
స్వల్పవిద్యాగంధపాటనంబు

ప్రకృతి యెంతటి యపరిహార్యంబో చెప్పు
నీ మహావాక్యములు శాస్త్ర మింతకంటె
జెప్ప దెక్కున యన్నింటిఁజేర్చి సాధు
మార్గమున నేగు టొకఁడె ధర్మంపుటిక

పడినచోటనే వెదకికోవలయు నన్న
 మాట నిధనంబు మేల్స్వధర్మమున ననుట
 అల స్వధర్మ మనంగఁ బైయర్థమెల్ల
 నంచు వచియించిఁ 'సేన' పంపించె వారి

ఇది శత్రుసంపదగ్రహణ మను
 చ తుర్థా న న ము

ఓం.

శ్రీ వల్లీ దేవసేనావిజయము

జగ మెల్ల దేవసేనా
నుగమై దైతేయకృత వినూతనసుఖముల్
తగ నూలుకొలిపి ముక్తికి
నుగమం బగు బ్రహ్మకుతేరువు శుద్ధపటచుచున్

బ్రదుకుటయే యొక్క పరమార్థ మైనట్టి
విద్యలోఁ బరమార్థవిద్య కలిపి
భనముతోపాటు సత్యమ్మును ధర్మంబు
బ్రదుకుపద్ధతియందుఁ బాదుకొలిపి
నాటి నందుబాటులోనికిఁ దెచ్చి పేద వా
రికిఁగూడ దైతేయకృత సుఖములు
చెదలుపట్టించిన సిద్ధాంతములలోని
మేలిమియంతయుఁ గీలుకొలిపి

స్వర్గముఖమైన స్వర్గంబు సంతరింప
నాశ లుడిగినయ్యి దైత్యపతి యింక
మనకు లాభంబు లేదని చనియె నింత
కంటెను శ్రీశానమే లాభకారి యనుచు

తగినంత విశాంతి ధాత్రీజనుల కెల్ల
చేకూర్ప యంత్రముల్ స్వీకరించి
భూప్రజ సోమరిపోతులు కానంత
వరకును యంత్రముల్ పరిహరించి
విశ్రాంతికాలాన విద్యాసమార్జనో
పాయంబు లన్నియుఁ బదిలపరిచి
అల్పసంపాదుల నల్పబుద్ధుల రాజ్య
పరిపాలనమునుండి బహిరవెట్టి

వ్యయములేకుండ ధానుణీప్రజ కెల్ల
నెల్ల యెడల విద్యాసాగ మెఱుంగజేసి
స్వర్గముఖమైన స్వర్గంబు సంతరింపఁ
దాను తనయూరి కేగెను దైత్యరాజు

పల్లెలతోడి సంబంధంబు చెడకుండ
నడవిలో నొక పల్లెయందు మనుచు
నడవి పూచినవేళ నాపూతపై సన్న
లేతవెన్నెల చెంగలించువేళ

మలయాచలాన్నిలంబులు దేవసేనాల
కంబుల వ్యాజాన కడలువేళ
దైతేయజనిత బాహుసవృత్తి సమాగ
జానందరేఖా విహారవేళ

స్వామి దేవసేనప్రకృత కూర్చుండి
ఆమె సన్నపైటయందు నున్న
రెండుతేటల్లోన నొండు గోటను మీట
సేనచేయి స్వామిచేయి కలిసె

అది చివ్రరాకుబాకుదొరహస్తమునందలి యల్లెత్రాటి తే
టి దరహతోగ్రకాహళములేవను టంగున మ్రోసెఁ గానలోఁ
గదలిక పుట్టి లేజివురుగద్గురు దగ్గరనుండి శౌర్య మె
త్తి దెసలఁ గ్రమ్మె భావజుని తేజము మాసిన సర్వసేనలుక

ఆకసంబున వ్రాలి యొయ్యారముగను
తీయవెన్నెలదారాలు తీయుచుండి
చెక్కుటద్దాలవీడల చెలువు గూర్చి
చానయందునఁ బొడిచెను చందమామ

ఇద్దఱును డిప్పి నిగురించి యేదోవేళ
మేలుకొని మేలుకొననట్టివేళ స్వామి
లేమచెక్కిళ్ళమీద ఎల్లీ యటంచు
నూదె వెచ్చనియూగుపు పాదుకొలిపి

మెలకున వచ్చిరాని యొక మేలిసుఖంబగు నిద్ర మాగు క
న్నలఁబడి యూగులాడగఁ దనూగతమై యలసత్వ మొప్పులో
పల నొకతేలు నంటఁబొడువంగనె వెంటనె దద్దరిల్లి వి
హ్వలగతి లేచినట్లు జలజాయతలోచన లేచి నిల్వఁగా

లలన విచాలనంబున మెలంకువవచ్చెను స్వామికిఁ సిఱి
త్పలనయనావిలోచనపదంబున నెఱ్ఱనిసంజ చూచి చిం
దులు సవరించుకొంచుఁ దన దోనతికొంగులు మూటకట్టి యం
జలఁ బడి లేచిచూచెన యువఃప్రతిరక్తిమ కాకపోవుటల్

తెల్లగా నిలుచున్నది వల్లికాదు
నెఱ్ఱగా నున్నయది తూర్పుటెలుపు కాదు
తెలివివచ్చిన స్వామియు దేవసేన
పాదముల వ్రాలి యొకక్షమాపణనుఁ గోరె

తొలఁగి నిలంబడెక సజలతోయజలోచన స్వామి లేచి క
న్నల సపరాధమంతయును నూలొకన కంపన మందుచున్న దో
సిలి యిడి యాననంబు చిటుచెమ్మట పోయఁగ సేనచే వే
ళ్ళు గొనుసాహసంబునకు లోగవిగుండయతోడి నిట్లనెక

తోయజపత్రసుందర మధుద్రీవలోచన! నిన్ను హేమ వ
ల్లి యనఁబోయి నల్లి యనుటే యిట నా యొనరించు తప్పు త
స్వి' యని యేమొ తొంటివలె విప్పుడు నే బలవన్నిబద్ధ బా
హాయతదేహఁ జేయుటకు నైనను జంకెదనే జగన్నుతా

ఎఱవాగు హొన్నకను తా
మర మరలింతు నవసితమానన! యనులే
శ్వరు తప్పు తమింతు హృదీ
శ్వరు తప్పు తమించలేవె సన్నితినిధి

ఎఱుపుకంటియందు విఱుపురే జంకించు
కేలుపూని నలుగు చేల బూని
చెనుటబొట్టు లున్న చిబుకంబు పూని యో
చెలియ; నినుఁ బ్రసన్నఁజేసికొందు

కనుగొని దేనసేనకడగంటను నీటిని గోటమిటి యి
ట్లనఁ బ్రభు! లేదునీదుదెస నల్పము దోసము దోసమెల్ల నా
దని యెద భర్తకై యడిగినప్పుడు బ్రహ్మను శూరుఁ డంచు వా
యిని జనుదెంచె నక్కట మదేకమనస్కుఁ డటంచుఁ గోరక

మూఁడులోకములకు మూలకందంబైన
యత్తగారు కలుగ నమర గంగ
మరియు వచ్చె నింట మాగినగుణ మిది
తెలిసి తెలిసి నేన దిగితి నిందు

అందుకుఁ గాడుగాని ప్రభువా! నను నీ పనిమీఁద బొమ్మటం
చుం దితిజేందు; మాయ తొలచుంబనిమీఁద నిదేమిన్యాయ మా
నందవికేతనాస్య యిది నమ్మగఁ జాలకపోతి నెవ్వరో
కొందఱు నాకుఁ జెప్పినను ఘోరముగా నిటు సేయు టుంచునా

నే నేమొ లేచినచ్చిన
దానిన యవియెడగు మఱియుఁ దగినవిధానక
దానికి జరిగిన దండురు
నే నే మొగమునను దండ్రియింటికిఁ బోదుక

దితిసుతు శాధలందు ననుఁ దేనువఁజూచెను లోక మిష్టా దా
దితిసుతు శాధ లేనితఱి దేశము భోగపరంపరా త్వరా
మతి సుఖశాంతనీతి మృదుమార్గ ముపట్టదు పోయి కానభా
బ్రతికెద లోపలకా నిను శివప్రతిరూపము వెల్లఁజేయుచుక

ఇప్పటికి నైహికంబున నిష్పా వెట్టి
తకట నై రాగ్యమునకును నడ్డు రాకు
మనుచుఁ జను సేనమార్గమునందుఁ దొలఁగె
స్వామి బహుదుఃఖభారవిషణ్ణుడగుచు

ఆ వల్లి యెవ్వ రాయు
సేవాభావంబుయొక్క స్థితి యెట్టిది తా
నో వెడలివచ్చె స్వామికి
నా వనిత సుఖంబుగూర్చునా యను చింతక

ఆమె శిబరకన్య యగుటచేఁ దా నేగి
సవరగూడెములకు జలజనేత
అచట లేదటంచు నఖిలపల్లీ పక్క-
ణముల కేగి గౌరవములఁ గొంచు

ఎల్లెడ వల్లెయొక్క నుతులే వివిపించెను వల్లెయిందిరా
వల్లె జగద్రమార్పురిణి పంకెన శ్రీశనువిద్యుదాభ సం
వల్లెలితాబ్జనేత్ర సుషమాసయిపాతకమాప్రసాదితా
పల్లెలితాఖిలప్రజ కృపామధుసారణి యంచునంగదక

తొలి రిట్టించిన మగ్గముల్ సకలవృత్తుల్ విద్యుదుద్యన్మహా
జ్వల యంత్రంబుల సాయమై బహుళవస్త్రంబుల్ పదార్థాలి బా
హులఁ బరిచించిన వెల్లెడక గొఱతలేకుండంగ విశ్రాంతివే
ళల భూమిప్రజ జ్ఞానవాపికల వాలాయంబు నోలాడుచుక

ఇంటింటం గన సేన, సేన పదసామీవ్యంబుక వల్లెయుక
జంటల్గాగను రమ్యచిత్రములు భాస్వద్వర్ణముల్ విల్పి వా
ల్గంటుల్ శ్రీమధురాకృతుల్ తనకు సేగా మంగళారాత్రికల్
వెంటక వెంటనే వల్లెదేవి నుతులక వించుక హసన్నేత్రయై

ఏ బనిచేసినక దొలుత నిందుశిశూపమఘాలభాగ కా
ర్యాపతితంబగా శశికళాభరణుక నుతియించి భక్తితో
నాపయి దేవ సేన నుతులాడి యనంతర కార్యనిశ్చయ
వ్యాప్తతబుద్ధియైననుచు వల్లె జనంబులు చెప్పె జెప్పఁగక

కొంచెము మాల్పిన్బొమ్ము నా
రించిన సేనకును నామె శ్రీవల్లెక భ
క్త్యంచితఁ గనునొనవలె నని
పించెఁ గు ము మ్మడుగుగాఁగఁ బ్రీతి రహించక

వనితంబేగతిఁ గూడు గుడ్డలకు లోపం బింత లేకుండఁ జే
సెను ముక్ దాను ధరాజనాళికి మరిక్ శ్రీవల్లి సేతక్ వినూ
తన శాంతాకృతులం బ్రసన్నమతులక్ దత్తాత్యులం గాంచుచుక్
జని తా వేయు పునాదిపై నను మహాసాధంబు గన్నట్టులక్

పాలతుక వల్లి యొక్కనుతి బోదెలు కుల్యలు సన్నపంట కా
ల్వలు చిటుతూములుక్ నదులవంతెన లాపగ నాగు నాన క
ట్టలు పెనుతూములుక్ జలవిడంబన లంతటఁ జేలుచున్న యో
రలబడి లక్షలాది యెకరాలకుఁ బాటుదలల్ విచిత్రమై

నిరతంబు నెండోఁ జరియించుటంజేసి
ముదురుతేలిస నల్ల మోముతస్మిక్
బహుదూరము దినమ్ము స్వారిచేయుటచేసి
కఠినీకృతింబై న కాయవల్లి
ఎల్ల చోఁ బనులుచేయించుట కనువుగా
నధికారబావాబులైన కనులు
పనివడ్డచో సిద్ధపడుటకు వీలుగా
నొడల సత్తుకయున్న యుడుపు లొప్ప

పూన గజసారణి వినిర్మాణ మొకటి
సర్వవేషీంచు చున్నట్టి వల్లిఁ జూచె
సర్వదేశంబు నచ్చటఁ జానయాజ్ఞ
చేసె బాంబులబడుచున్న చేలుపు తోచె

బొమ్మలఁగనఁ గన్గొనినసోలిక చాలిక గుర్తుపట్టి యం
దమ్ముగ నేత్రయుగ్మమున దర్పమువెంటనె మారిపోయి య
బ్రమ్మగ వచ్చి సేన పదపద్మమలంగున నాలె వల్లి యా
ర్చి మృగు నేత్రముల్ సజలతామరసంబులఁ గ్రేణిసేయఁగన్

తిగిచి కౌగింటఁ బూనిన దేవసేన
కౌగిటనె పెల్లువినయంబు క్రమ్ముకొనుచు
వేలుచుండిన చెల్లెలివిధము చూచి
విమలహృదయంబునన్ సేన వెన్నయయ్యె

ఈమె సన్యాసిని యామె సంసారిణి
కట్టినవంతున కౌగిలింత
ఈమె దేశికమూర్తి యామెయు శిష్యురా
ల్పరమ విద్యాసంధి వారిప్రేమ
ఈమె పునాది తా నామెసాధము భావ
ములు వారి వన్యోన్యపోషకములు
ఆమె తత్త్వము తన్మయత యీమె స్వర్గ ము
ర్త్యముల కూడలిసమాగమము వారి

దనఁగఁ జూచెడివారికి నబ్బురముగఁ
దోచె గుండియలందున దుడుకు తగ్గఁ
దూములం జెంగలించుచు దూకుచున్న
నీర మొక కొంతదూరాన నిలచి పాతె

ఇది నిరంతరాభ్యుదయ మను
పంచమాననము

ఓం.

శ్రీ వల్లీ దేవ సేనా విజయము

ఆమెయిఁ దారహీనలు సితాసితవర్ణ సమాన వృక్షులున్
స్వామిని జేరఁగాఁ జనిరి ద్వాదశసామిని మీలితాడు ను
దామ ఋతుప్రభాశబలితప్రణయానతచారువక్త్ర) ని
త్యామృతవృత్తిచే నసము సంచదహీనచలత్తనూచ్ఛవిన్

స్వామిని జూచినప్పటికి సారసలోచన లిద్దఱున్ మరే
మో మది పూర్వ మొక్కరుగ నునిక్యుఁ బోయిన దిద్ద టిద్దలై
స్వామిని వేటుప్వేళుగనె భావనచేసిరి వారియూహ లే
ఖామితమూర్తియై పతియుఁ గన్పడె మా)న్పడి వారు చూడఁగన్

తలవయిఁ జిన్ని చందురునిఁ దాల్చిన సామికి బాజబొందుగా
దెలి రుదురాకపేగుగను దిన్నని పెంజెవితమ్మ రన్నకుం
డలముగ నాదిదేవు జఘనంబున జాటిన పట్టుపట్టగా
సలఘువు దేవ సేనసయనాబ్జములందున స్వామి కన్పడెన్

లీలగఁ జేయిమీఁదఁ బసల్గించిన సామికి మేల్త్రలాడగా
వీలుగ నెందునెగ దొగవువెట్టక యుండెను నందు నందు ను
య్యోబుల నూచు పట్టుపగపై కనిపించెను వల్లకంటికిఁ
సీలకుడగారమేఘు కమనీయతనూచ్ఛనియైన సామికిఁ

స్వామి వారిని గాంచి యాశ్చర్యమందెఁ
జేసెన లిద్దఱకును నింత చెలిమికలిమిఁ
జెలిమి సాగుచునున్గిని సేన యప్పు
డంతికోపమ్ము నందుట యబ్బుగ మని

ఈసును బాసి చెల్లిమెయి నిద్దఱుభార్యలు నున్గిఁజేసి యీ
ర్వాసముపోథమైన రతిసౌఖ్యములోపము నెంచి గాఢచిం
తాసెముపేతచిత్తమునఁ దామరసాక్షులఁ బల్కరింపకఁ
లో నుడివొంద స్వామియుఁ దలోదరులుక బతిచి త్రభీతలై

మరియు నిపుడు స్వామిగున్నన లందెడు
వేళ కా దటంచు వెళ్ళుచుండ
స్వామి సేనజఘనవైభవం బారసి
యరిగి యామచేల నాహరింప

వెనుదిరిగిఁచూచె వల్లియుఁ
గనుగోసలయందు నిప్పుకణములు నెదరక
తన కనులు మొయిలుజతగా
తన నడకయు ఝంఝుగాఁగఁ దా నడచి చనెక

లలనయు రక్తి లేని కనులంగనె స్వామిని దేవసేన కొంద
దలపడి స్వామి యొందు చిటునవ్వున నాయమచేల వీడె ను
త్పలదశ నేత్రయుం బతిపదద్వయి మ్రొక్కె ప్రశాంతివాహిని
సలిత సాధుయానమున సాగి చనన్ గిరిగర్వారంబులన్

అకవచ శాంతిమైన కుసుమాయుధమైన నరహాస సేన కా
నకుఁ జని వాన లెండల దినంబులు సాధుతపంబు సేయఁగా
సుకములకోర్కి లేనివగు సుస్థితి గన్నులు మూసి గుండె లో
పలి యొకమూర్తి కన్నొచులపై నిలిపెన్ ప్రహసత్త డాస్యమున్

అగతి దేవసేన చన నాత్మనిలీనుఁడు స్వామి శాబర
స్త్రీగుణభావనా మధురచిత్తుఁడు నామెఁ బ్రసన్నఁ జేసికొ
గా గణుతించి యామె వెదుకన్ బహుదేశము లేగె వల్లె తా
నేగినచోటి కేగక హృదీశ్వరు వేయెలయించుచుం జనెన్

ఏ యూరి కేగిన నా యూరఁ దమ పరి
శ్రమలను రక్షింప నమరిన దని
ఏ పొల మ్మోగిన నా పొలమ్మున వారి
సారణీపంక్తులు సాకిన దని
ఏ యేరు చూచిన నా యేటిపై సేతు
బంధమ్ములను జతపరచిన దని
ఏ కోన కేగిన నా కోనలో విద్యు
దుదితప్రణాళికల్ మెదపిన దని

వల్లి జగదేశరక్షణోత్సల్లమత్స్ని
 జెప్పఁ జొచ్చిరి నాలుగు సీమలగు
 నెచటి కేగిన నిప్పుడే యేగిన దని
 వల్లి యనినను గాదు శ్రీవల్లి యండు

అగ్ని భయంబు మాయఁగ శిలాగృహములు
 కట్టించుటకుఁ బదకముల నెత్తె
 నీటియెద్దకిపోస నిలువులు త్రవ్వించె
 బెట్టయూభ్యులను వాపీచయంబు
 సమయాన సుఖముగాఁ జనవిశాలమ్ముగా
 బాటలన్నియును నేర్పాటుచేసె
 మురికిపట్టణముల నిరుకునీధులను బా
 లింపఁ గ్రొత్తవి ప్రణాళికలు వేసె

అధికముగ దైత్యపతి తనయాజ్ఞ నెఱపఁ
 బెట్టిన విభేదములను మాన్పించె వల్లి
 వివిధసృష్టిరహస్యముల్ విప్పి చెప్పి
 చేకొను మనస్సులను విమలీకరించి

అందఱు జీవులే మఱియు నందఱు కున్నవి యుత్పిపాస
 యంగఱు దుఃఖముకా సుఖము నందెద రందఱు స్త్రీగతస్పృహలా
 స్పందితవృత్తులే పయిని వ్యాధులు నాధులు బిట్టమృత్యువుల్
 కొందఱ కుండి లేపటవె కొందఱ కివ్వి సమానభర్తముల్

మరియును జూడ మానవసమాజమునం దసమానధర్మముకా
నెరియును సర్వదా కళలనేరుపులందు బలాబలంబులం
బరువడిఁ జత్తవృత్తులను వచ్చెడి విద్యలయందు దా ననాం
కరణము స్వాగముక జనవికాయమునందుఁ బ్రవృత్తిహేతునై

కూర్చి సమానలక్షణము కోరి విచారణ చేసినకా దనూ
ధర్మములందు భేదసముదాయము చింతనచేసినకా మనో
ధర్మములందు రెండు విరుదారులఁ జక్కఁగ నేర్పరించి యీ
మర్మము దాచ కేలవలె త్కృపతి జీవిసుఖం బదైత్యుడై

పిడుగునకును బియ్యమునకు
నెడవక సమకూర్పరా దొకేమంత్రమ్ముక
బిడు గడచుచు బియ్యమ్మొద్ద
యొడిలిన్ రక్షించు మన సహా! పిడుగునుడి!

బ్రాహ్మయగఁజేసి యందఱును బైకివిరాగదు జీవితావకా
శములు సమానమం చనినఁ జాలు నొకో యధికార మెల్ల ను
త్తము లనుకొన్న వారికెకా సమకూడుట జీవితావకా
శములు సమానమం చని వెసం గికురించుట యేలొ దీనులకా

కర్మ యున్నది జీవుఁడు కలఁడు తదను
గుణముగా సాగు సుఖదుఃఖకోటి జగతి
కడఁగి ప్రతివాఁడు మోక్షాధికారి కాడు
కడఁగి ప్రతివాఁడు రాజ్యాధికారి కాడు

చాతురిచే వివేకమున శాస్త్రము హార్యో విగూఢవాక్య వి
 స్థితము ని జగద్గురువనీతి సహస్రముఖంబులన్ బరి
 స్థితిముగాఁగ నొక్క ముడిపెట్టినలెన్ సహసా వినిర్ణయం
 భాతతజీవకోటికి భయంకరమై యెసలాకకుండఁగన్

ఈమెయి తేదహస్యముల నెన్నిజగంబున దైత్యబుద్ధి వ
 ల్లగుదుగేహ వల్ల విమలీకృతముంబొనరించి భారత
 శ్రీమతిలోని శూర్పు వివరించి ప్రజాఖిలజీవనంబు ధా
 రా మృదు శాంతివానసుధురంబుగఁ దీర్చిన తీర్పు చూచుచున్

పతి తనకోసమై విగహభావకృసుండయి వచ్చెడున్ స్పృహ
 మతి యని పల్లకిం దెలిసి మానిని మానని మత్సరంబుచేఁ
 బతికిన నందకుండఁ జను స్వామియు పల్ల పొనర్చు సత్త్రియా
 తతి విని కాంచుచున్ విరహతాపము ముమ్మడిగా నెసంగఁగన్

ఒకయూరఁ గుండపోతలు

మొకముఁగు ముసుగులును గనులు మూతవడ మతూ

చికము లవి పెల్లుగేగిన

చకితాత్మయు పల్ల వదలఁజాలద యచటన్

ఆ జాలిగుండె బాలిక

పోఁజాలద యచట నదలపో దనుచుఁ ద్వరా

శ్రీజగఘాలుఁడు స్వామియు

పెంజని కనె పల్ల హృదయవీధీమల్లిన్

పరులకోసము దైన్యపడు భావమంతయు
 కనుబొమ్మలందునఁ గందళింప
 పరిచర్య సాధురూపము పొందినట్లుల
 నడచుచున్నట్టి యంబంబు తెలుప
 ఇల్లిలు తనకోసమే చూచుచున్నట్లు
 కనులలోపలివెల్లు కానిపింప
 ఆత్మజీవితము సేవాగ్ర మన్నట్లుగా
 నడికట్టు క్రొత్తచిహ్నము నెరవ

సర్వమును దైవ మన్నట్టి సన్నయాహ
 లేతచిహ్నారి నవ్వృతూలిక రచింప
 బహుశత ప్రార్థనాక్షుల పట్టు నల్లఁ
 గన్గొనియె స్వామి నిలచి యేకాగ్రమతిని

తా నెదురుపోయి నల్లకిఁ గానిపింపఁ
 బెరిగి మరి యొక్కయింటఁ గన్పించె నేమి
 యిప్పుడే ఎత్తు నంచు నే స్మృతివహించు
 వల్లి యాననబింబంబు తెల్లపోయె

తన యపచారము స్మృతి వ
 చ్చిన దుఃఖింబో జనంబు చెందిన యీ వ్యా
 ధినిగూర్చినట్టి దిగులో
 వసతామణి పరిహరించు నల్లగ్గు నతనికా

అలఘుప్రీతుఁడు స్వామికూడఁ బోచర్యాభావముంబూనిన
ట్టల నా వేసము వేసికొంచు నటు లిట్టుల్ పోవుచున్ దీనతా
చలితాస్క్లం డయినట్లుగా నభినయించున్ వల్లి కన్గొంచుఁ బే
కలుకన్ భర్తను గూర్చి యిట్లనియె మర్యాదాకఠోరంబుగన్

మనుజుల కష్టముల్ దివిజమండలికిఁ బరిహాసపాత్రముల్
మనుజులుమాత్ర మా దివిజమండలి నెప్పుడు నాశ్రయింతు రే
మనియెద నన్న స్వామి చెలియా! పటుకోపము సంహరింపవే
వనులను దేవ సేనయుఁ నపం బొసరించు ననుగ్రహరింపవే

తమ యాహారవిహారముల్ శుచితకున్ దవ్వై దురాచార సం
ఘములై కొల్చినట్లుద్రోదేవతలుగాఁ గ్రింతామయుల్ భాషిజల్
తమలో నున్న యనంత న న్నెఱుగ రీ త్వచ్ఛాంతిసేవాపరా
కృమమున్ మిత్తురటంచు నవ్వి ప్రిభువున్ బ్రాణచ్ఛటాభూతుడై

తన యోగవిద్యచేతను
జనముల దగు వ్యాధి మాన్చి జగతికి యోగా
సన విద్యయె వ్యాధివిరా
సనహతు పటంచుఁ జూపి స్వామియుఁ జనఁగా

పలివెంటంజనె బాల బాలకదళీపత్రంబు చెక్కిళ్ళ సం
గతి లేకన్ గతిలేక భూల బహియుం గైబూని యా చెక్కిళ్ళు
బతిమాలున్ బతిమాలియిం బెరిగి యా పదాశ్రయ సద్యాశ్రయం
దతిగంభీరిమఁ జొచ్చె నొచ్చిన యసూయాభావపర్యాప్తయై

రే నమృతాంశువెన్నెలలు తెమ్మిన తొమ్మనఁ జిన్నియాసులక
మానిని పల్లి రేదొలిసమాగమైన యనంతరంబునం
దూనిన కిన్- సెజ్జవయి నొత్తిలి నుంచముట్టె బల్లినా
నూని శయించ జబ్బగొని యూచిన స్వామి విదూర్చుకొంచునున్

కృనుముగ నేడ్చునోనికి దిగ్గ దిగ్గ కంటి యనుండుబిడ్డ యా
కమలవిశాలలోచన చోకాటపు వేనలిపూలవెండు వి
భ్రమమునఁ దూలి సెజ్జవయి రాలగ నూరుపుపుచ్చి య్ధి జే
మామున నురంబు రాచికొన నామె జగచ్చియికింబు నెత్తునున్

మెలత గుంట గుంట నీళ్ళు త్రావతి
గాదె విన్న వెదుకఁగాను ఎచ్చి
మెఱసిగట్టిచోట మెఱవక మెఱసితి
మెలత వేయియైన మిన్నులండు

నీకై మానుషభావమందితిగదే నీరేజవత్సేక్షణ
నీకై మానుషమున్ ద్వజించితగదే నీరేజవత్సేక్షణ
నీకై బూని దురామయంపుజనులక సేవించితిక వెజ్జనై
నాకై నుంత యనుగ్రహింపఁగదవే నాశీక కేళిన్ద్రుళా!

ఓ సుకుమారచారువికచోత్పలలోచన జేవసేన స
స్వాస్తిని యాదినుండియును నా డొక నీతివహించి యామె గై
సేసితి నీవయిన్ సకలచేతము ప్రీతియు నాకు నన్ను స
స్వాస్థ్యసముపుష్చుకో మ్రనెదవా! మొగ మిట్టులఁ ద్రిప్పి వత్తునా

అనుచు బలవంతముగఁ ద్రొప్ప నభిముఖముగఁ
జాన తనతల పతిరొమ్ములొన దూర్చెఁ
బతియుఁ జక్కిలిగింతల పడతి జఘన
కక్ష భాగంబులక గలగలలు తెచ్చె

పనునడిఁ గొంతసేపటికి బ్రశ్నయభావము మీఱఁగాఁ బర
స్పరమును వార లిద్దఱుఁ బ్రసంగముచేయుచు పల్లి యిట్లనెన్
దిరముగ మీ కుటుంబము యత్నింపజ.మద్ది భయంబు నాకు నీ
చగణము లంటెదన్ బరనసంబున నెన్నుఁ ద్యజించఁబోకువే

అనిన స్వామి యిట్లు లనియె నోసీ! యాత్మ
నేను దేవ సేన నైన విడువ
పడతి నిన్ను మేన పదలుదునే యంచుఁ
గొగిలించుకొనియెఁ గమలనేత్ర

గంధర్వవోలె తెక్కలమీఁద నెగురుచు
దేవ సేనానామతీర్థ మొకఁడు
భారతీయప్రజా వై రాగ్యభావంబు
పాలించుచుండె శోభాపయోధి
యసుర సేనా మహాహంకార భావంబు
పక్షఝంకారమ్ము పారఁద్రోల
కడఁగి పంచారింది కాలకంఠమహమ్ము
నాశనీనమున పడఁస్యదీ ప్తి

విశ్వబహి గంతరించెయ నిగ్రహాత్త
 పరిణత తపోని వేకసంభార యగుచు
 దినదినప్రాచ్యశేతోఽవధీరితాల్పు
 తారకాంశుప్రతాపవిధింబు వగుచు

సాహస్రఫణావళి ను
 ణీహర్ష్యస్థితియు నల్ల విజయేజస్సుం
 దోహమున వెలుగఁజేసెడు
 దేహులకై తాఁ గుభృన్నదీ తేత్రాదుల్

ఇది యైహికానుష్ఠిత సంపాదనము అను
 షష్టా న న ము

శ్రీ నల్ల దేవసేనా విజయ మను
 శ్రీ కుమారాభ్యుదయము
 సంపూర్ణము.

